I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU (EU, Euratom) 2021/1163

ze dne 24. června 2021,

kterým se stanoví pravidla a obecné podmínky výkonu funkce veřejného ochránce práv (statut evropského veřejného ochránce práv) a zrušuje rozhodnutí 94/262/ESUO, ES, Euratom

EVROPSKÝ PARLAMENT

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 228 odst. 4 této smlouvy,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii, a zejména čl. 106a odst. 1 této smlouvy,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na souhlas Rady Evropské unie ([1]),

s ohledem na stanovisko Evropské komise ([2]),

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Pravidla a obecné podmínky výkonu funkce veřejného ochránce práv by měly být stanoveny v souladu s ustanoveními Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), a zejména s čl. 20 odst. 2 písm. d) a článkem 228, Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii a Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“).

(2) Rozhodnutí Evropského parlamentu 94/262/ESUO, ES, Euratom ([3]) bylo naposledy pozměněno v roce 2008. Po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost dne 1. prosince 2009 by rozhodnutí 94/262/ESUO, ES, Euratom mělo být zrušeno a nahrazeno nařízením přijatým na základě čl. 228 odst. 4 Smlouvy o fungování EU.

(3) Článek 41 Listiny uznává právo na řádnou správu coby základní právo občanů Unie. Článek 43 Listiny uznává právo obracet se na evropského veřejného ochránce práv v případě nesprávného úředního postupu orgánů, institucí nebo jiných subjektů Unie. S cílem zajistit účinnost těchto práv a posílit schopnost veřejného ochránce práv vést důkladná a nestranná šetření a podpořit tak nezávislost ombudsmana, od níž dosažení těchto cílů odvíjí, měl by mít veřejný ochránce práv k dispozici všechny nástroje nezbytné k úspěšnému plnění funkce veřejného ochránce práv uvedené ve Smlouvách a v tomto nařízení.

([1]) Souhlas ze dne 18. června 2021 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).
([2]) Stanovisko ze dne 18. června 2021 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).
([3]) Rozhodnutí Evropského parlamentu 94/262/ESUO, ES, Euratom ze dne 9. března 1994 o pravidlech a obecných podmínkách pro výkon funkce veřejného ochránce práv (Úř. věst. L 113, 4.5.1994, s. 15).

(4) Vytvoření podmínek, za nichž může být stížnost podána veřejnému ochránci práv, by mělo být v souladu se zásadou úplného, bezplatného a snadného přístupu, přičemž by měla být řádně zohledněna specifická omezení vyplývající ze soudních a správních řízení.

(5) Veřejný ochránce práv by měl při svém jednání řádně zohlednit způsobilost orgánů, institucí nebo jiných subjektů Unie, které jsou předmětem jeho šetření.

(6) Je nezbytné stanovit postupy, které budou uplatňovány v případě, že se v rámci šetření veřejného ochránce práv zjistí nesprávný úřední postup. Veřejný ochránce práv by měl Evropskému parlamentu na konci každého výročního zasedání podat souhrnnou zprávu. Veřejný ochránce práv by měl být rovněž oprávněn zahrnout do této zprávy posouzení souladu s podanými doporučeními.

(7) Aby se posílila úloha veřejného ochránce práv a podpořily osvědčené správní postupy v rámci orgánů, institucí nebo jiných subjektů Unie, je vhodné veřejnému ochránci práv umožnit provádět šetření z vlastního podnětu, aniž by byla dotčena jeho hlavní povinnost, jíž je vyřizování stížností, a to kdykoli k tomu shledá důvod a zejména v případě opakovaných, systémových nebo obzvláště závažných případů nesprávného úředního postupu.

(8) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ([4]) doplněné nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ([5]) by se mělo použít na žádosti o přístup veřejnosti k dokumentům veřejného ochránce práv s výjimkou těch, které byly získány během šetření a u nichž by se příslušnými žádostmi měl zabývat orgán, instituce nebo jiný subjekt Unie, od něhož pocházejí.

(9) Veřejný ochránce práv by měl mít přístup ke všem náležitostem potřebným pro výkon své funkce. Za tím účelem by měly orgány, instituce nebo jiné subjekty Unie poskytnout veřejnému ochránci práv veškeré informace, které požaduje pro účely šetření. Pokud by výkon funkce veřejného ochránce práv vyžadoval, aby mu byly poskytnuty utajované informace, které mají k dispozici orgány, instituce nebo jiné subjekty Unie či příslušné orgány členských států, měl by mít veřejný ochránce práv přístup k těmto informacím, s výhradou zajištění dodržování pravidel pro jejich ochranu.

(10) Veřejný ochránce práv a jeho zaměstnanci by měli mít povinnost nakládat důvěrně se všemi informacemi, se kterými se seznámí v souvislosti s výkonem své funkce, aniž by byla dotčena povinnost veřejného ochránce práv informovat orgány členských států o skutečnostech, které by se mohly týkat trestných činů, a o nichž se dozví v rámci šetření. Veřejný ochránce práv by měl mít rovněž možnost informovat dotčený orgán, instituci nebo jiný subjekt Unie o skutečnostech, které zpochybňují chování některého jejich zaměstnance. Povinností veřejného ochránce práv nakládat důvěrně se všemi informacemi, se kterými se seznámí v souvislosti s výkonem své funkce, by neměla být dotčena povinnost veřejného ochránce práv vykonávat svou činnost co nejotevřeněji podle čl. 15 odst. 1 Smlouvy o fungování EU. Aby mohl veřejný ochránce práv řádně vykonávat svou funkci a aby se podpořila jeho zjištění, musí mít zejména možnost uvádět ve svých zprávách veškeré informace přístupné veřejnosti.

(11) Je-li to nezbytné pro účinný výkon jeho funkcí, měl by mít veřejný ochránce práv možnost spolupracovat a vyměňovat si informace s orgány členských států v souladu s platným vnitrostátním právem a právem Unie a s ostatními orgány, institucemi nebo jinými subjekty Unie v souladu s platným právem Unie.

([4]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43).

([5]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství (Úř. věst. L 264, 25.9.2006, s. 13).

(12) Veřejný ochránce práv by měl být zvolen Evropským parlamentem na začátku volebního období pro dané volební období, vybrán z řad osob, které jsou občany Unie a u kterých jsou veškeré záruky nezávislosti a náležité způsobilosti. Je třeba rovněž stanovit obecné podmínky mezi jinými podmínky týkající se skončení výkonu funkce veřejného ochránce práv a nahrazení veřejného ochránce práv, neslučitelnosti, platu a výhod a imunit veřejného ochránce práv.

(13) Je třeba upřesnit, že sídlem veřejného ochránce práv je sídlo Evropského parlamentu, jak stanoví písmeno a) jediného článku Protokolu č. 6 o umístění sídel orgánů a některých institucí, subjektů a útvarů Evropské unie, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii, Smlouvě o fungování Evropské unie a Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii (dále jen „Protokol č. 6“).

(14) Veřejný ochránce práv by měl dosáhnout rovného zastoupení žen a mužů v rámci složení svého sekretariátu, přičemž by měl náležitě přihlédnout k čl. 1d odst. 2 služebního řádu úředníků Evropské unie a pracovního řádu ostatních zaměstnanců Unie stanovených nařízením Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ([6]) (dále jen „služební řád“).

(15) Veřejný ochránce práv by měl přijmout prováděcí ustanovení pro toto nařízení po konzultaci s Evropským parlamentem, Radou a Evropskou komisí. Pokud tyto instituce neposkytnou stanovisko v časovém rámci, který veřejný ochránce práv uvážlivě stanovil předem, může veřejný ochránce práv přijmout dotčená prováděcí ustanovení. Aby byla zaručena právní jistota a nejvyšší standardy ve výkonu funkce veřejného ochránce práv, je třeba v tomto nařízení stanovit minimální obsah prováděcích ustanovení, která mají být přijata.

PŘIJAL TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět a zásady

1. Toto nařízení stanoví pravidla a obecné podmínky výkonu funkce veřejného ochránce práv (statut evropského veřejného ochránce práv).

2. Veřejný ochránce práv je při výkonu své funkce zcela nezávislý a jedná bez předchozího povolení.

3. Veřejný ochránce práv pomáhá odhalovat nesprávný úřední postup v činnosti orgánů, institucí nebo jiných subjektů Unie, s výjimkou Soudního dvora Evropské unie při výkonu jeho soudních pravomocí, přičemž řádně přihlíží k čl. 20 odst. 2 písm. d), článku 228 Smlouvy o fungování EU a článku 41 Listiny o právu na řádnou správu.

Činnost jiných orgánů či osob nemůže být předmětem stížnosti podané veřejnému ochránci práv.

4. V případě potřeby veřejný ochránce práv vydá doporučení, návrhy řešení a návrhy na zlepšení za účelem řešení problému.

5. Veřejný ochránce práv při výkonu své funkce nesmí zpochybnit opodstatněnost rozhodnutí soudu nebo pravomoc soudu vydat rozhodnutí.

Článek 2

Stížnosti

1. Každý občan Unie nebo každá fyzická nebo právnická osoba s bydlištěm nebo sídlem v členském státě může přímo nebo prostřednictvím poslance Evropského parlamentu podat stížnost veřejnému ochránci práv týkající se nesprávného úředního postupu.

([6]) Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1.

2. Stížnost musí jasně uvádět svůj předmět a totožnost stěžovatele. Stěžovatel může požádat, aby se se stížností nebo jejími částmi nakládalo jako s důvěrnou/důvěrnými.

3. Stížnost musí být podána do dvou let ode dne, kdy se stěžovatel dozví o skutečnostech, kterých se stížnost týká. Před podáním stížnosti se stěžovatel vhodným způsobem obrátí na dotčené orgány, instituce nebo jiné subjekty Unie.

4. Veřejný ochránce práv prohlásí stížnost za nepřípustnou, pokud je mimo rámec mandátu veřejného ochránce práv nebo pokud nejsou splněny procedurální náležitosti stanovené v odstavcích 2 a 3. Pokud je stížnost mimo rámec mandátu veřejného ochránce práv, může veřejný ochránce práv stěžovateli doporučit, aby se s ní obrátil na jiný orgán.

5. Pokud veřejný ochránce práv zjistí, že stížnost je zjevně nepodložená, uzavře daný spis a informuje stěžovatele o tomto zjištění. V případě, že stěžovatel o své stížnosti informoval dotčené orgány, instituce nebo jiné subjekty Unie, informuje veřejný ochránce práv rovněž dotčený orgán.

6. Stížnosti týkající se pracovněprávních vztahů mezi dotčenými orgány, institucemi nebo jinými subjekty Unie a jejich zaměstnanci jsou přípustné pouze tehdy, pokud dotčená osoba vyčerpala všechny interní správní postupy, zejména postupy uvedené v článku 90 služebního řádu, a příslušný orgán dotčeného orgánu, instituce nebo jiného subjektu Unie přijal rozhodnutí nebo vypršela lhůta pro jeho odpověď. Veřejný ochránce práv je rovněž oprávněn ověřit opatření přijatá příslušným úřadem dotčeného orgánu, instituce nebo jiného subjektu Unie za účelem zajištění ochrany údajných obětí obtěžování a obnovy zdravého a bezpečného pracovního prostředí respektujícího důstojnost dotčených osob v období, kdy probíhá správní vyšetřování, za předpokladu, že dotčené osoby vyčerpaly interní správní postupy v souvislosti s těmito opatřeními.

7. Veřejný ochránce práv informuje dotčený orgán, instituci nebo jiný subjekt Unie o evidované stížnosti, jakmile byla tato stížnost prohlášena za přípustnou a bylo přijato rozhodnutí zahájit šetření.

8. Stížnostmi podanými veřejnému ochránci práv není dotčen běh lhůt k podání opravných prostředků v soudních nebo správních řízeních.

9. Pokud z důvodů probíhajícího či ukončeného soudního řízení v téže věci prohlásí veřejný ochránce práv nějakou stížnost za nepřípustnou nebo se rozhodne ukončit její zkoumání, výsledky šetření, které případně již provedl, se založí do spisu a spis se uzavře.

10. Veřejný ochránce práv co nejdříve stěžovatele informuje o opatřeních přijatých ohledně stížnosti a v nejvyšší možné míře se s dotčeným orgánem, institucí nebo jiným subjektem Unie snaží nalézt řešení s cílem odstranit případ nesprávného úředního postupu. Informuje stěžovatele o navrhovaném řešení a případně o připomínkách dotčeného orgánu, instituce nebo jiného subjektu. Stěžovatel může předložit připomínky nebo v jakékoli fázi poskytnout dodatečné informace, které v době podání stížnosti nebyly známy.

Pokud je nalezeno řešení, které přijal stěžovatel a dotčený orgán, instituce nebo jiný subjekt Unie, může veřejný ochránce práv daný spis uzavřít, aniž by se řídil postupem uvedeným v článku 4.

Článek 3

Šetření

1. Veřejný ochránce práv v souladu se svou funkcí provádí šetření, pro která shledá důvod, z vlastního podnětu nebo na základě stížnosti.

2. Veřejný ochránce práv o těchto šetřeních bezodkladně informuje dotčený orgán, instituci nebo jiný subjekt Unie. Aniž by byl dotčen článek 5, dotčený orgán, instituce nebo jiný subjekt Unie může z vlastního podnětu nebo na žádost veřejného ochránce práv předložit jakoukoli užitečnou připomínku nebo důkaz.

3. Veřejný ochránce práv může provádět šetření z vlastního podnětu, kdykoli pro to shledá důvod a zejména v případě opakovaných, systémových nebo obzvláště závažných případů nesprávného úředního postupu, aby se jimi zabýval jako otázkou veřejného zájmu. V souvislosti s těmito šetřeními může rovněž předkládat návrhy nebo iniciativy s cílem prosazovat osvědčené správní postupy v rámci orgánů, institucí nebo jiných subjektů Unie.

Článek 4

Interakce mezi veřejným ochráncem práv a orgány

1. Pokud jsou v důsledku šetření zjištěny případy nesprávného úředního postupu, veřejný ochránce práv bezodkladně informuje o svých zjištěních dotčený orgán, instituci nebo jiný subjekt Unie a případně vydá doporučení.

2. Dotčený orgán, instituce nebo jiný subjekt Unie zašle veřejnému ochránci práv do tří měsíců podrobné stanovisko. Veřejný ochránce práv může na základě odůvodněné žádosti dotčeného orgánu, instituce nebo jiného subjektu Unie tuto lhůtu prodloužit. Toto prodloužení nepřesáhne dva měsíce. Pokud dotčený orgán, instituce nebo jiný subjekt Unie nepředloží odůvodněné stanovisko v původní lhůtě tří měsíců nebo v prodloužené lhůtě, může veřejný ochránce práv uzavřít šetření bez tohoto stanoviska.

3. Po ukončení šetření předá veřejný ochránce práv zprávu dotčenému orgánu, instituci nebo jinému subjektu Unie, a pokud to vyžaduje povaha nebo rozsah zjištěného případu nesprávného úředního postupu, také Evropskému parlamentu. Veřejný ochránce práv může v této zprávě vydat doporučení. Veřejný ochránce práv informuje stěžovatele o výsledcích šetření, o obdrženém stanovisku dotčeného orgánu, instituce nebo jiného subjektu Unie a o případných doporučeních vydaných ve zprávě.

4. Je-li to vhodné v souvislosti s šetřením činností orgánu, instituce nebo jiného subjektu Unie, může být veřejný ochránce práv z vlastního podnětu nebo na žádost Evropského parlamentu vyslechnut před Evropským parlamentem na vhodné úrovni.

5. Veřejný ochránce práv podává Evropskému parlamentu na konci každého výročního zasedání zprávu o výsledcích šetření, která provedl. Součástí zprávy je posouzení souladu s doporučeními veřejného ochránce práv, návrhy řešení a návrhy ke zlepšení. Zpráva v odůvodněných případech rovněž zahrnuje výsledek šetření, která provedl veřejný ochránce práv a jež se týkají obtěžování, whistleblowingu a střetu zájmů v rámci orgánů, institucí nebo jiných subjektů Unie.

Článek 5

Poskytování informací veřejnému ochránci práv

1. Pro účely tohoto článku zahrnuje „poskytování informací“ všechny fyzické a elektronické prostředky, pomocí nichž má veřejný ochránce práv a jeho sekretariát přístup k informacím, včetně dokumentů, a to bez ohledu na jejich formu.

2. „Utajovanými informacemi EU“ se rozumějí jakékoli informace nebo materiály označené stupněm utajení EU, jejichž neoprávněné vyzrazení by mohlo různou měrou poškodit zájmy Unie nebo jednoho či více členských států.

3. Za podmínek stanovených v tomto článku orgány, instituce nebo jiné subjekty Unie a příslušné orgány členských států na žádost veřejného ochránce práv nebo z vlastního podnětu a bez zbytečného odkladu poskytnou veřejnému ochránci práv veškeré informace, které požadoval za účelem šetření.

4. Veřejnému ochránci práv budou poskytnuty utajované informace EU v souladu s těmito zásadami a podmínkami:

a) orgán, instituce nebo jiný subjekt Unie poskytující utajované informace EU musí dokončit své příslušné interní postupy, a pokud je původcem třetí strana, musí tato třetí strana poskytnout předem písemný souhlas;

b) byla zjištěna skutečnost, že veřejný ochránce práv potřebuje informace;

c) Přístup k utajovaným informacím CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL nebo vyššího stupně je udělen pouze osobám s bezpečnostní prověrkou pro příslušný stupeň zabezpečení v souladu s vnitrostátním právem a povolen příslušným bezpečnostním orgánem.

5. Za účelem poskytnutí utajovaných informací EU dotčený orgán, instituce nebo jiný subjekt Unie posoudí, zda veřejný ochránce práv účinně zavedl interní bezpečnostní pravidla a fyzická a procesní opatření na ochranu utajovaných informací EU. Za tím účelem může rovněž veřejný ochránce práv a orgán, instituce nebo jiný subjekt Unie uzavřít ujednání stanovující obecný rámec, kterým se řídí ustanovení o utajovaných informacích EU.

6. V souladu s odstavci 4 a 5 je přístup k utajovaným informacím EU poskytován v prostorách dotčeného orgánu, instituce nebo jiného subjektu Unie, pokud nebylo s veřejným ochráncem práv dohodnuto jinak.

7. Aniž je dotčen odstavec 3, mohou příslušné orgány členských států odmítnout poskytnutí informací, na něž se vztahuje vnitrostátní právo o ochraně utajovaných informací nebo ustanovení bránící jejich sdělení, veřejnému ochránci práv.

Dotčený členský stát nicméně může tuto informaci veřejnému ochránci práv poskytnout za podmínek stanovených jeho příslušným orgánem.

8. Pokud orgány, instituce nebo jiné subjekty Unie a příslušné orgány členských států hodlají veřejnému ochránci práv poskytnout utajované informace EU nebo jakékoli jiné informace, jež nejsou přístupné veřejnosti, uvědomí o této skutečnosti veřejného ochránce práv předem.

Veřejný ochránce práv zajistí, aby tyto informace byly náležitě chráněny, a zejména je nesdělí stěžovateli ani veřejnosti bez předchozího souhlasu orgánu, instituce nebo jiného subjektu Unie nebo příslušného orgánu dotčeného členského státu. Pokud jde o utajované informace EU, musí být souhlas poskytnut písemně.

9. Orgány, instituce nebo jiné subjekty Unie, které odmítnou přístup k utajovaným informacím EU, poskytnou veřejnému ochránci práv písemné odůvodnění, v němž uvedou přinejmenším důvody odmítnutí.

10. Veřejný ochránce práv uchovává informace uvedené v odstavci 8 pouze do doby, než je šetření definitivně uzavřeno.

Veřejný ochránce práv může požádat orgán, instituci nebo jiný subjekt Unie nebo členský stát o uchování těchto informací po dobu alespoň pěti let.

11. Pokud požadovaná pomoc není k dispozici, veřejný ochránce práv může informovat Evropský parlament, který bude v souladu s tím jednat.

Článek 6

Přístup veřejnosti k dokumentům veřejného ochránce práv

Veřejný ochránce práv se zabývá žádostmi veřejného přístupu k dokumentům, s výjimkou těch, které získal během šetření a které má v držení po dobu trvání šetření nebo po jeho uzavření, v souladu s podmínkami a omezeními stanovenými v nařízení (ES) č. 1049/2001 doplněném nařízením (ES) č. 1367/2006.

Článek 7

Slyšení úředníků a ostatních zaměstnanců

1. Úředníci a ostatní zaměstnanci orgánů, institucí nebo jiných subjektů Unie jsou na žádost veřejného ochránce práv vyslyšeni, pokud jde o skutečnosti, které se týkají jím vedeného probíhajícího šetření.

2. Tito úředníci nebo ostatní zaměstnanci vystupují jménem svého orgánu, instituce nebo jiného subjektu. Nadále jsou vázáni povinnostmi vyplývajícími z jejich služebního postavení.

Článek 8

Šetření v souvislosti s whistleblowingem

1. Veřejný ochránce práv může provádět šetření s cílem odhalit nesprávný úřední postup při zacházení s informacemi ve smyslu článku 22a služebního řádu, které mu byly sděleny úředníkem nebo jiným zaměstnancem v souladu s příslušnými pravidly stanovenými ve služebním řádu.

2. Úředníci nebo ostatní zaměstnanci v takových případech požívají ochrany, kterou jim poskytuje služební řád, před jakoukoli újmou způsobenou orgánem, institucí nebo jiným subjektem Unie v důsledku sdělení této informace.

3. Veřejný ochránce práv může rovněž šetřit, zda došlo k nesprávnému úřednímu postupu při řešení tohoto případu dotčeným orgánem, institucí nebo jiným subjektem Unie, mimo jiné pokud jde o ochranu dotčeného úředníka nebo jiného zaměstnance.

Článek 9

Služební tajemství

1. Veřejný ochránce práv a jeho zaměstnanci nezpřístupní informace ani dokumenty, které získali během šetření. Aniž je dotčen odstavec 2, nezpřístupní zejména žádné utajované informace EU ani interní dokumenty orgánů, institucí nebo jiných subjektů Unie, jež byly podány veřejnému ochránci práv, nebo dokumenty spadající do oblasti působnosti práva Unie ohledně ochrany osobních údajů. Nezpřístupní ani žádné informace, které by mohly poškodit práva stěžovatele nebo jiné zapojené osoby.

2. Aniž je dotčena obecná povinnost všech orgánů, institucí nebo jiných subjektů Unie informovat v souladu s článkem 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ([7]) Evropský úřad pro boj proti podvodům (úřad OLAF), pokud by skutečnosti zjištěné během šetření veřejného ochránce práv mohly představovat trestný čin nebo se jej týkat, oznámí to veřejný ochránce práv příslušným orgánům členských států a, pokud případ spadá do jejich příslušné pravomoci, Úřadu evropského veřejného žalobce v souladu s článkem 24 nařízení (EU) 2017/1939 ([8]) a úřad OLAF.

3. Pokud je to vhodné a po dohodě s Úřadem evropského veřejného žalobce nebo s úřadem OLAF uvědomí veřejný ochránce práv také orgán, instituci nebo jiný subjekt Unie, který má pravomoc nad dotčeným úředníkem nebo jiným zaměstnancem a jenž může zahájit náležité postupy.

Článek 10

Spolupráce s orgány členských států a orgány, institucemi a jinými subjekty Unie

1. Pokud je to nezbytné pro výkon jeho funkce, může veřejný ochránce práv spolupracovat s orgány v členských státech v souladu s platným vnitrostátním právem a právem Unie.

([7]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

([8]) Nařízení Rady (EU) 2017/1939 ze dne 12. října 2017, kterým se provádí posílená spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce (Úř. věst. L 283, 31.10.2017, s. 1).

2. V rámci své funkce může veřejný ochránce práv spolupracovat také s dalšími orgány, institucemi nebo jinými subjekty Unie, zejména s těmi, jež jsou pověřeny podporou a ochranou základních práv. Veřejný ochránce práv se vyvaruje veškerého překrývání nebo zdvojování s činnostmi těchto orgánů, institucí nebo jiných subjektů Unie.

3. Sdělení určená orgánům členských států pro účely uplatnění tohoto nařízení se provedou prostřednictvím jejich stálých zástupců v Evropské unii s výjimkou případů, kdy dotčené stálé zastoupení souhlasí s tím, že sekretariát veřejného ochránce práv může přímo kontaktovat orgány dotčeného členského státu.

Článek 11

Volba veřejného ochránce práv

1. Veřejný ochránce práv je zvolen ze skupiny kandidátů na základě transparentního postupu a je způsobilý být opětovně jmenován v souladu s čl. 228 odst. 2 Smlouvy o fungování EU.

2. Po zveřejnění výzvy k předkládání nominací kandidátů v *Úředním věstníku Evropské unie* je veřejný ochránce práv vybrán z osob, které:

— jsou občany Unie,

— mají plná občanská a politická práva,

— poskytují veškeré záruky nezávislosti,

— splňují podmínky požadované pro výkon nejvyšších soudních funkcí ve své zemi nebo mají uznané schopnosti a kvalifikaci pro výkon funkce veřejného ochránce práv, a

— nebyly členy vnitrostátních vlád nebo poslanci Evropského parlamentu, členy Evropské rady či Evropské komise během dvou let předcházejících datu zveřejnění výzvy k předkládání nominací kandidátů.

Článek 12

Skončení výkonu funkce veřejného ochránce práv

1. Výkon funkce veřejného ochránce práv skončí buď uplynutím jeho funkčního období, nebo jeho odstoupením či odvoláním.

2. Kromě případu odvolání vykonává veřejný ochránce práv svou funkci až do okamžiku, kdy je zvolen nový veřejný ochránce práv.

3. V případě předčasného skončení výkonu funkce je nový veřejný ochránce práv zvolen do tří měsíců od uvolnění funkce na dobu zbývající do konce volebního období Evropského parlamentu. Dokud není zvolen nový veřejný ochránce práv, je za naléhavé záležitosti spadající do rámce funkcí veřejného ochránce práv odpovědný vedoucí pracovník uvedený v čl. 16 odst. 2.

Článek 13

Odvolání z funkce

Má-li Evropský parlament v úmyslu požádat o odvolání veřejného ochránce práv podle čl. 228 odst. 2 Smlouvy o fungování EU, vyslechne veřejného ochránce práv před podáním žádosti.

Článek 14

Výkon funkce veřejného ochránce práv

1. Při plnění svých povinností postupuje veřejný ochránce práv v souladu s čl. 228 odst. 3 Smlouvy o fungování EU. Zdrží se veškeré činnosti neslučitelné s povahou těchto povinností.

2. Při nástupu do funkce se veřejný ochránce práv slavnostně zavazuje před Soudním dvorem, že povinnosti uvedené ve Smlouvách a v tomto nařízení bude vykonávat zcela nezávisle a nestranně a že bude vykonávat úkoly vzniklé během jeho funkčního období a po jeho skončení. Slavnostně se zaváže především k tomu, že bude plnit povinnost čestného a zdrženlivého jednání při přijímání určitých funkcí nebo výhod po skončení funkčního období.

3. Po dobu funkčního období nesmí veřejný ochránce práv vykonávat žádnou jinou politickou nebo správní funkci ani jinou výdělečnou nebo nevýdělečnou profesionální činnost.

Článek 15

Plat, výhody a imunita

1. Pokud jde o platy, náhrady a důchody, je veřejný ochránce práv postaven naroveň soudci Soudního dvora.

2. Na veřejného ochránce práv a úředníky a ostatní zaměstnance jeho sekretariátu se vztahují články 11 až 14 a článek 17 protokolu č. 7 o výsadách a imunitách Evropské unie, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii, ke Smlouvě o fungování Evropské unie a ke Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii.

Článek 16

Sekretariát veřejného ochránce práv

1. Veřejný ochránce práv bude mít k dispozici odpovídající rozpočet, který zajistí jeho nezávislost a umožní výkon jeho povinností.

2. Veřejnému ochránci práv je nápomocen sekretariát. Veřejný ochránce práv jmenuje vedoucího sekretariátu.

3. Na úředníky a ostatní zaměstnance sekretariátu veřejného ochránce práv se vztahuje služební řád. Počet zaměstnanců sekretariátu se každoročně přijímá v rámci rozpočtového procesu.

4. Pokud jsou úředníci Unie přiděleni sekretariátu veřejného ochránce práv, považuje se toto přidělení za přidělení v zájmu služby v souladu s čl. 37 odst. 1 písm. a) a článkem 38 služebního řádu.

Článek 17

Sídlo veřejného ochránce práv

Sídlem veřejného ochránce práv je sídlo Evropského parlamentu, jak stanoví jediný článek písmeno a) Protokolu č. 6.

Článek 18

Prováděcí ustanovení

Veřejný ochránce práv přijme prováděcí ustanovení pro toto nařízení po konzultaci s Evropským parlamentem, Radou a Evropskou komisí. Tato ustanovení musí být v souladu s tímto nařízením a musí zahrnovat přinejmenším ustanovení o:

a) procesních právech stěžovatele a dotčeného orgánu, instituce nebo jiného subjektu Unie;

b) přijetí, vyřízení a uzavření stížnosti;

c) šetřeních z vlastního podnětu; a

d) navazujících šetřeních.

Článek 19

Závěrečná ustanovení

1. Rozhodnutí 94/262/ESUO, ES, Euratom se zrušuje.

2. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po dni vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 24. června 2021.

Za Evropský parlament
předseda
D. M. SASSOLI